I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1293/77

af 14. juni 1977

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for visse ål, henhørende under position ex 03.01 A II i den fælles toldtarif (1. juli 1977 til 30. juni 1978)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1], og

ud fra følgende betragtninger :

Ålefiskeriet er i visse produktionscentre inden for Fællesskabet blevet forbudt eller umuliggjort ; dette har medført en nedgang i Fællesskabets produktion af ål i almindelighed og i særdeleshed friske ål (levende eller døde), kølede eller frosne, bestemt til røgning eller flåning eller bestemt til industriel fremstilling af varer henhørende under position 16.04 fra position ex 03.01 A II i den fælles toldtarif ; som følge heraf afhænger forarbejdningsindustriens leverancer af sådanne ål inden for Fællesskabet for en stor del af indførsel ; det synes derfor formålstjenligt i perioden fra 1. juli 1977 til 30. juni 1978 fuldstændigt at suspendere anvendelsen af den autonome told ifølge den fælles toldtarif for de pågældende varer inden for en passende kvantitativ grænse ; indførelse af en sådan foranstaltning synes ikke at kunne medføre skade for fællesskabsproduktion ;

de nuværende behov, som ikke dækkes af fællesskabsproduktionen, og som skal dækkes ved indførsel, kan anslås til 6 100 tons for perioden fra 1. juli 1977 til 30. juni 1978 ; der bør derfor for denne periode åbnes et toldkontingent for de pågældende ål på de nedenfor anførte betingelser ; toldkontingentets fastsættelse på dette niveau udelukker i øvrigt ikke, at der kan foretages en tilpasning i løbet af kontingentperioden ;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle medlemsstaternes importører til nævnte kontingent samt for anvendelse uden afbrydelse af de for dette kontingent fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer, indtil kontingentet er opbrugt ; et system for udnyttelse af dette fællesskabstoldkontingent baseret på en fordeling mellem de nedenfor anførte medlemsstater synes at respektere dette kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de principper, der fremgår af ovenstående ; det drejer sig her om varer, for hvilke de foreliggende statistikker ikke giver oplysninger om disse varers stilling på markederne ; en fordeling af kontingentet mellem medlemsstaterne baseret på udviklingen i indførslerne af disse varer i løbet af de seneste år er derfor ikke mulig ; ifølge de af medlemsstaterne fremlagte forudsigelser kan den foreløbige fordeling af kontingentet dog fastsættes som anført i artikel 2 ;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer bør kontingentet deles i to dele, hvoraf den første fordeles, og den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvota ; for at yde importørerne en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabstoldkontingentet fastsættes på et niveau, der i dette tilfælde kunne ligge på cirka 80 % af kontingentet ;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, som næsten har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en tillægskvota på reserven ; hver medlemsstat skal trække på reserven, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det ; de oprindelige kvoter og tillægskvo-

[1] EFT nr. C 133 af 6. 6. 1977, s. 47.

terne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, der tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. juli 1977 til den 30. juni 1978 åbnes der et fællesskabstoldkontingent på 6 100 tons friske ål (levende eller døde), kølede eller frosne, bestemt til røgning eller flåning eller bestemt til industriel fremstilling af varer henhørende under position 16.04, på betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder, fra position ex 03.01 A II i den fælles toldtarif.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes tolden i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Artikel 2

1. En første del på 4 900 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende fra den 1. juli 1977 til den 30. juni 1978, andrager følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	1 600
Danmark	996
Tyskland	2 020
Frankrig	56
Irland	4
Italien	24
Det forenede Kongerige	200.

2. Den anden del på 1 200 tons udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota — således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvota nedsat med den fraktion, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen i det omfang reserven tillader det en anden kvota på 15 % af dens oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens oprindelige kvota er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen i det omfang, reserven tillader det en tredje kvota, der er lig med 7,5 % af dens oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den nærmeste større enhed.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens anden kvota er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat i henhold til bestemmelserne i stk. 2 en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt at bringe dette stk. i anvendelse.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil den 30. juni 1978.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. maj 1978 til reserven tilbageføre den uudnyttede fraktion af den oprindelige kvota, som den 15. april 1978 overstiger 20 % af grundmængden. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. maj 1978 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, der har fundet sted indtil den 15. april 1978 inkl., og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt om den eventuelle fraktion af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artiklerne 2 og 3, og underretter straks efter modtagelsen af meddelelserne hver enkelt medlemsstat om reservens udnyttelsesgrad.

Kommissionen underretter senest den 5. maj 1978 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at der er foretaget tilbageførsler i henhold til artikel 5.

Kommissionen påser, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og meddeler med henblik herpå den nøjagtige restmængde til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbning af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres kumulerede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførsler af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som varen frembydes i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 nævnte betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen giver medlemsstaterne denne oplysning om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1977.

På Rådets vegne

T. BENN

Formand